

Forfatter: Paludan-Müller, Fr.

Titel: Udrag fra DANDSERINDEN (1831)

Citation: Paludan-Müller, Fr.: "Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, I. Bind", i Paludan-Müller, Fr.: *Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, I. Bind*, udg. af CARL S. PETERSEN , 1909, s. 75. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-paludanm01-shoot-idm140207709107152/facsimile.pdf> (tilgået 06. maj 2024)

Anvendt udgave: Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, I. Bind

Den Her bort — hvor let er dog dens Gang!
 Den høres ei — hvor stærke dog dens Vinger!
 Paa dem den ud af Tidens Net sig svinger,
 Og Rummet Klædning er den nu for trang.
 Hvor gaaer dens Vel? — Forstummer du min Sang?
 Din Spørgen intet Svar tilbage bringer.
 Hvorhen? hvorhen? — Dog hvert et Blk er lukt
 For Aandens Retning i dens sidste Flugt.

Dens Røst kan intet Øre meer fornemme,
 Ei Tanken selv dens Spor forfølge kan,
 Og inlet Hjerte røres af dens Stemme,
 Den arme Flygtning uden Fædreland!
 Skal den erindre Alt? skal den forglemme,
 Hvad her den sødt at fængsle var istand?
 Skal sin forladte Form den mere finde?
 Skal villieløst dens Liv i Alt forsvinde?

Som mellem Dag og Nat der Skumring hænger,
 Saa mellem Liv og Død Usynlighed;
 Vor Sands er rolig, da den Grændsen veed,
 Vor Tankes Attraa ligger meget længer.
 Fra alle Kanter frem den væbnet trænger,
 Dog alle Vaaben synke matte ned:
 Erindring, Grændsken, Slutning, Phantasi,
 Alt svigter her — kun Haabet staaer os bi.

Men dette Haab, mon det vor Nød beseirer?
 Mon ved sin Trøst det dæmper Længsels Raab?
 Mon hver en Tvivl dets Aandepust henvælrer,
 Saa Freden vi modtage ved dets Daab?
 Mon Sorgen, der ved Livets Bryst sig leirer,
 Faar Glædens Smil ved Smil af dette Haab?
 Der vel for Tanken viser sig fornuftigt,
 For Hjertet, ak, kun svagt og let og luftigt.

Men dog en Røst ta'er kjækt det i Forsvaring
 Mød hvert et Angreb, gjort af Tvivlens Magt,
 Og os paa Hjerte har den Haabet lagt
 Som Tro, der støtter sig til Aabenbaring;
 Dog neppe faar til Ro den Tanken bragt,
 Da reiser sig med Vælde flux Erfaring,
 Og peger paa det Døende i Alt:
 I Lyst, i Sind, i Væsen og Gestalt.